

6 قاعده برای جنگ با کودک

اگرچه همیشه به والدین توصیه می‌شود تربیت فرزند را به جنگ و جدال تبدیل نکنند اما وقتی پای «بایدها و نبایدها» و اصول تربیتی در میان باشد، ممکن است نیاز پیدا کنید رو در روی فرزندتان قرار بگیرید.

اگرچه همیشه به والدین توصیه می‌شود تربیت فرزند را به جنگ و جدال تبدیل نکنند اما وقتی پای «بایدها و نبایدها» و اصول تربیتی در میان باشد، ممکن است نیاز پیدا کنید رو در روی فرزندتان قرار بگیرید.

به گزارش سلامت نیوز به نقل از ایران بانو، در این شرایط همیشه باید طوری رفتار کنید که دست برتر تقابل باشید. یعنی فرزندتان احساس نکند شما تسلیم شده اید، یا توانسته شما را خسته کند و از پا بیندازد.

1- در قواعدتان ثابت قدم باشید. یک بار توضیح دهید چه می‌خواهید و بعد از آن، قانون را اجرا کنید. مثلاً اگر قانون خانه شما این است که چراغ‌ها ساعت 11 شب خاموش شود و همه بخوابند، به غرولند و بدقلقی فرزندتان توجه نکنید. یک بار به او یادآوری کنید که وقت خواب است و بعد از آن هم رأس ساعت چراغ را خاموش کنید. اگر تنبیهی برای سرپیچی از این قانون در نظر گرفته اید، در صورت سرپیچی واقعاً اجراش کنید. با این کار به کودک یاد می‌دهید که «نه» یعنی نه؛ و «باید» همیشه باید است.

2- التماس نکنید که فرزندتان کاری را انجام دهد که شما می‌خواهید. کودک باید متوجه شود آنچه از او می‌خواهید یا قانون است یا پیشنهاد. درباره قانون راه دررویی وجود ندارد و در جایی که به او پیشنهاد و حق انتخاب می‌دهید، می‌تواند نظر خودش را اعمال کند.

3- از تنبیه بدنی هرگز استفاده نکنید و به جای آن، فرزندتان را تا زمانی که کار اشتباه انجام می‌دهد، نادیده بگیرید یا به اتاقش تبعید کنید و بگویید که هر زمان تصمیم گرفت رفتار درست را انجام دهد می‌تواند به جمع برگردد یا از توجه شما یا امکانات خانواده بهره‌مند شود.

4- در هنگام جروبخت و دعوا با کودک، به خودتان بد و بیراه نگوئید، گریه نکنید و از روی عجز حرف نزنید. نگوئید: «تو منو دیوونه کردی» یا «دیگه کم آوردم» یا «چه بدبختی» ام که تو بچه منی... اقتدار و تدبیر خود را همیشه و همه جا حفظ کرده و نشان دهید. بگذارید فرزندتان بداند شما قانونگذارید و او باید تبعیت کند.

5- نقطه ضعف و ناتوانی فرزندتان را به فرزندتان نشان ندهید چون در آن صورت هر وقت چیزی بخواهد، بلافاصله سراغ آن خواهد رفت.

6- بین دیکتاتور بودن و مقتدر بودن تفاوت وجود دارد. پدر و مادری که بی‌توجه به شرایط، روحیات کودک یا موقعیت همیشه از او یک انتظار دارند و در هیچ زمینه‌ای به او قدرت انتخاب نمی‌دهند، پدر و مادری که محبت کردن به فرزند را مشروط بر مطیع بودن او می‌کنند، دیکتاتور هستند. اما پدر و مادر مقتدر، هر چیز را درست سر جای خود انجام می‌دهند. سرچایش عشق می‌ورزند و سر جایش کودک را تربیت یا تنبیه می‌کنند.